Ceza Bölümü 1996/47 E., 1996/47 K.

- **ASKERİ EŞYAYI TERKETME SUÇU**
- **FİRAR EDEN ASKER**
- **SAĞLIK RAPORUYLA ASKERLİKLE İLİŞİĞİ KESİLEN SANIK**

- 1632 S. ASKERİ CEZA KANUNU [Madde 130]

"İçtihat Metni"

OLAY : Ergani 7. Kor. 52071 Müh. Bl. Komutanlığında er olan sanığın, firar suçundan mahkum olduğu, şartla salıverildiği sırada diş çektirmek için gönderildiği hastahaneden uzaklaşmak suretiyle tekrar firar ettiği, bu suretle mükerrer firar suçu işlemiş olduğu, firar ettiği sırada asker elbisesini ve botunu eniştesinin yazıhanesinde terk ettiği ve Hazinenin 248.349 Lira zararına neden olduğu ileri sürülerek, Askeri Ceza Yasası'nın 66/2-C, 130. maddesi ve aynı yasanın 43. maddesi delaletiyle, TCK. 71. maddesi 353 S. Y. 251 ve 16. maddeleri uyarınca cezalandırılması istemiyle Diyarbakır 7. Kolordu Komutanlığı Askeri Savcılığının 19.6.1992 gün ve 1066-506 sayılı iddianamesiyle kamu davası açılmıştır.

DİYARBAKIR 7. KOLORDU KOMUTANLIĞI ASKERİ MAHKEMESİ:

10.9.1992 gün ve 938-688 sayıyla: Sanık hakkında mükerrer firar suçu nedeniyle dava açılmışsa da dosyada mevcut adli rapora göre sanığın suç tarihini kapsar şekilde askerliğe elverişli olmaması, asker şahıslar tarafından işlenebilen ve sırf askeri bir suç olan mükerrer firar suçunun işlenemez suç niteliğinden dolayı bu suçtan beraatına; askeri eşyayı terk etme suçunun ise, Uyuşmazlık Mahkemesi kararlarına göre ve asker kişi sıfatını kaybeden sanığın askeri mahkemede yargılanmasını gerektiren ilişki kesilmiş olduğundan bu suçtan dolayı mahkemenin görevsizliğine karar vermiş, karar temyiz edilmeyerek kesinleşmiştir.

DİYARBAKIR 3. ASLİYE CEZA MAHKEMESİ: 14.2.1996 gün ve E. 1993/266, K. 1996/147 sayıyla; sanık hakkında mükerrer firar suçundan dolayı açılan davada Askeri Mahkemenin, sanığın askerlikle ilişkisinin kesildiği ve bu suçun işlenemez suç olduğu gerekçesiyle beraatına karar verildiği halde, askeri eşyayı terketme suçunun da askerler tarafından işlenebilir bir suç olması bakımından bu suçtan dolayı da askeri mahkemece karar verilmesi gerektiği, zira sanığa atılı suçun cezasının Askeri Ceza Yasasının 130. maddesiyle düzenlendiği gerekçesiyle görevsizlik kararı vermiş, karar temyiz edilmeyerek kesinleşmiştir.

Böylece adli ve askeri yargı yerleri arasında 2247 sayılı Yasanın 14. maddesinde öngörüldüğü şekilde olumsuz görev uyuşmazlığı doğmuş dosya, Diyarbakır 3. Asliye Ceza Mahkemesinin 20.11.1996 gün ve 93/266 sayılı yazıları ekinde Uyuşmazlık Mahkemesine gönderilmiştir.

İNCELEME VE GEREKÇE: Uyuşmazlık Mahkemesi Ceza Bölümü, Selçuk Tüzün'ün Başkanlığında, İrfan Kılınç, Teoman Üneri, Seydi Yetkin, Fahrettin Demirağ, Dr. Ferhat Ferhanoğlu, A. Necmi Özler'in katılmaları ile yaptığı 20.12.1996 günlü toplantıda, raportör Hakim Ayten Anıl'ın raporu ile dosyadaki belgeler okunduktan; toplantıda Yargıtay Cumhuriyet Başsavcısı yerine katılan Savcı Erdoğan Güneş ile Askeri Yargıtay Başsavcısı yerine katılan Hava Hakim Yarbay A. Fahir Kayacan'ın davanın çözümünün askeri yargı yerinin görevine girdiği yolundaki yazılı düşünceleri doğrultusunda; sözlü açıklamaları da dinlendikten sonra gereği görüşülüp düşünüldü:

353 sayılı Askeri Mahkemeler Kuruluşu ve Yargılama Usulü Kanununun 9. maddesinde; "askeri mahkemelerin görevleri, asker kişilerin askeri olan suçları ile bunların asker kişiler aleyhine veya askeri mahallerde yahut askerlik hizmet ve görevleriyle ilgili olarak işledikleri suçlar" olarak sayılmıştır.

Askeri suç ise, öğretide ve uygulamada:

a) Unsurları ve cezalarının tamamı Askeri Ceza Kanununda yazılı olan, diğer bir ifadeyle, Askeri Ceza Kanununun dışında hiç bir ceza Kanunu ile cezalandırılmayan suçlar,

b) Unsurları kısmen Askeri Ceza Kanununda, kısmen diğer ceza yasalarında gösterilen suçlar,

c) Türk Ceza Kanununa atıf suretiyle, askeri suç haline getirilen suçlar, Olmak üzere, üç grupta mütalaa edilebilir.

1632 sayılı Askeri Ceza Kanununun 130. maddesinde de "Askeri hizmete mahsus bir şeyi makul bir sebep olmaksızın kaybeden, kasten tahrip eden veya terk eden veya hususi menfaatlerinde kullanan"ların cezalandırılacağı kuralı yer almış bulunmaktadır.

Olay yerinde belirlendiği gibi sanık er firar ettiği sırada bir kısım askeri eşyayı beraberinde götürerek iade etmemiştir.

Sanık böylece; 1632 sayılı Askeri Ceza Kanununun 130. maddesinde belirtilen askeri suçu işlemiş bulunmaktadır. O halde; askeri mahkemede yargılanmayı gerektiren ilginin kesilmesi, daha önce işlenen suça ait davaya bu mahkemenin bakma görevini değiştirmeyecektir. Sanığın üzerine atılı suç hem askeri bir suç ve hem de sağlık kurulu raporundan sonra suç olma unsurlarını yitirmiş bulunsa dahi, önceden askeri ceza kanununda suç sayılan firar eylemine bağlı bir suçtur.

Açıklanan nedenlerle davanın askeri yargı yerinde görülmesi Diyarbakır 7. Kolordu Komutanlığı Askeri Mahkemesinin görevsizlik kararının kaldırılması gerekmektedir.

SONUÇ : Anlaşmazlığın niteliğine göre davanın Askeri yargı yerinde görülmesi gerektiğine, bu nedenle Diyarbakır 7. Kolordu Komutanlığı Askeri Mahkemesinin 10.9.1992 gün ve 938-688 sayılı görevsizlik kararının kaldırılmasına 20.12.1996 gününde oybirliğiyle kesin olarak karar verildi.